

83

26. maí

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð fyrir Suður-Múlasýslu og Neskaupstað um refaveiðar, notkun afrétta, fjallskil o. fl., nr. 81 16. apríl 1936.

1. gr.

8. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Hver fjáreigandi skal hafa glögg eyrnamark á fé sínu og brennimark eða önnur skýlaus einkenni, ef mark verður óglögg. Auk þess skal hann brennimerkja allt fé sitt veturgamalt og eldra, sem hyrnt er, framan á hægri horni, með brennimarki þess hrepps, sem hann er heimilisfastur í í fardögum.

Nú flytur einhver búferlum milli hreppa og skal hann þá afmá brennimark þess hrepps, er hann flutti úr, en brennimerkja fé sitt brennimarki þess hrepps, er hann flytur í, eins og fyrr greinir.

Enginn má hafa fleiri en tvö eyrnamörk.

Ekki má hafa tölustafi fyrir brennimark, nema bókstafur fylgi með.

Heimilt er hverjum markeiganda að nota fjármark sitt á hesta sína.

2. gr.

9. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Hver hreppur skal hafa brennimark sem hér segir:

Geithellnahreppur	S.M. 10
Búlandshreppur	S.M. 16
Beruneshreppur	S.M. 9
Breiðdalshreppur	S.M. 8
Skriðdalshreppur	S.M. 3
Vallahreppur	S.M. 2
Eiðahreppur	S.M. 1
Mjóafjarðarhreppur	S.M. 4
Norðfjarðarhreppur	S.M. 5
Reyðarfjarðarhreppur	S.M. 6
Fáskrúðsfjarðarhreppur	S.M. 7
Stöðvarhreppur	S.M. 11
Búðahreppur	S.M. 12
Eskifjarðarhreppur	S.M. 13
Helgustaðahreppur	S.M. 14
Neskaupstaður	S.M. 15

3. gr.

10. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Kaupfélög, verðlanir og aðrir, sem kaupa fé til slátrunar að hausti, skulu skyldir til að hafa á fé því glögg einkenni, olíumál, anilínalit eða tjöru á snöggklipptum bletti í hnakka.

Litareinkenni þessi gilda því aðeins sem eignarheimild, að þau séu skrásett í gildandi markaskrá.

4. gr.

11. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Markaskrá skal samin fimmta hvert ár, þegar ártalið stendur á hálfum tug eða heilum.

Sýslunefndir Múlasýslna kjósa sinn manninn hvort í markadóm. Rísi ágrein- 83
ingur milli þeirra, tekur og sæti í markadómi formaður Búnaðarsambands Austur- 26. maí
lands.

5. gr.

12. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Markadómur raðar skipulega og rétt fjármörkum sýslanna fimmta hvert ár, næst á undan að markaskrá á að ganga í gildi.

Markadómur annast útgáfu og prentun markaskrár.

Sveitarstjórnir skulu safna mörkum hver í sínum hreppi og greiðir hver markeigandi ákveðna borgun fyrir markið samkvæmt ákvörðun markadóms. Gjald þetta skal ákveða svo hátt, að kostnaður við samningu og útgáfu markaskrár fáið greiddur af gjöldum þeim, sem inn koma fyrir fjármörkin.

Mörkum þeim, er sveitarstjórnir safna, ásamt gjöldum fyrir þau, skal komið í hendur markadóms innan þess tíma, er hann ákveður.

Nýjum markaskrár skal útbýtt svo tímanlega, að þær séu komnar á hvert heimili fyrir fyrstu löggöngu á því ári, sem þær eiga að koma til notkunar. Falla þá úr gildi gömlu markaskrárnar sem sönnunargagn fyrir eignarrétti til fjár.

Skilagrein fyrir tekjum og kostnaði við útgáfu markaskrár skilar markadómur til sýslunefnda Múlasýslna að lokinni útgáfu markaskrár.

6. gr.

Við II. kafla reglugerðarinnar bætist ný grein, er verði 13. gr., svo hljóðandi:

Nú sýnir það sig við röðun marka, að fleiri en einn hafa tekið upp sama markið, eða svo lík mörk, að ætla má að misdráttur geti orðið af, og skal þá markadómur tilkynna það hlutaðeigendum og eftir því sem unnt er rannsaka, hver hefur fyrsta rétt. Skal sá hafa fyrsta rétt, sem tekur upp gamalt erfðamark, þótt niður hafi fallið um hríð.

Eigi maður, sem flytur í fjallskilaumdæmið, sama mark og fyrir er, og hagi svo til, að misdráttur getur stafað af, skal sá, er aðfluttur er, breyta marki sínu.

Ef ekki verður úr því skorið, hver hafi fyllstan rétt til eignar á marki og ekki næst samkomulag um breyting á mörkum, sker markadómur úr og er honum rétt að breyta mörkum og prenta þau eins og hann telur best fyrir hlutaðeigendur. Tilkynna ber breytinguna markeiganda.

7. gr.

Enn fremur bætist við II. kafla reglugerðarinnar önnur ný grein, er verði 14. gr., svo hljóðandi:

Ef menn nota mörk, sem eigi eru prentuð í markaskrá, t. d. þeir, er flutzt hafa úr öðrum sýslum, þá skulu þeir lýsa mörkum sínum fyrir sveitarstjórn þar, sem þeir eru búsettir. Mörk þessi skal sveitarstjórn skrifa upp og senda fyrir 1. júlí til sveitarstjórna í nálægum sveitum, þar sem helzt eru fjársamgöngur. Ber hlutaðeigandi sveitarstjórn að sjá um, að mörkin séu færð inn í gildandi markaskrár, sem notaðar eru við drátt í lögréttum og við hreppaskil.

8. gr.

Í samræmi við það, sem greint er í undanfarandi greinum, breytist töluröð síðari greina reglugerðarinnar þannig, að III. kafli hefst nú á 15. gr. í stað 13. gr. áður og svo framvegis.

Reglugerð þessi, sem samin hefur verið og samþykkt af sýslunefnd Suður-Múlasýslu og bæjarstjórn Neskaupstaðar samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlag-

83 anna, nr. 12 1927, staðfestist hér með til þess að öðlast þegar gildi og birtist til 26. maí eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 26. maí 1944.

Vilhjálmur Þór.

Páll Pálmason.

84

26. maí

AUGLÝSING

um breyting á hafnarreglugerð fyrir Bolungavíkarkauptún, nr. 96 2. júlí 1941.

Öll gjöld samkvæmt hafnarreglugerðinni skulu fyrst um sinn, þar til annað verður ákveðið, innheimtast með 100% viðauka.

Hækkun þessi skal þó ekki ná til lestargjalda skipa, sem eru 30 brúttósmálestir og þar yfir, sbr. 17. gr. hafnarreglugerðarinnar.

Reglugerðarbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 11 24. marz 1944, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 26. maí 1944.

Vilhjálmur Þór.

Páll Pálmason.

85

30. maí

AUGLÝSING

um breyting á framlagningarfresti skattskrár og kærufresti til skattstjóra í Reykjavík.

Samkvæmt heimild í bráðabirgðalögum nr. 25 26. apríl 1944, um breyting á lögum nr. 6 9. janúar 1935, um tekjuskatt og eignarskatt, hefur ráðuneytið ákveðið, að á þessu ári skuli skattskráin í Reykjavík lögð fram fyrir 1. júní 1944 og liggja frammi til 13. júní þ. á., að þeim degi meðtöldum, á lögákveðnum stað.

Enn fremur er ákveðið, að kærufrestur til skattstjóra skuli vera til 13. júní þ. á., að þeim degi meðtöldum.

Fjármálaráðuneytið, 30. maí 1944.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.